

הלכות יחוד – בעלה בעיר, אשתו עמו

גמ' קידושין פא. רש"י ותוס'

ליה אל בני אמר רבה "בעלה בעיר אין חוששין משום ייחוד רבה רב יוסף 'פתח פתוח לרשות הרבים אין חוששין משום ייחוד רב ביבי איקלע לבי רב יוסף בתר דכרך ריפתא אמר ר'הו שקוליה דרגא מתורתו ביבי והא אמר רבה בעלה בעיר אין חוששין משום ייחוד ישאני רב ביבי דשושבנתיה הואי וגייסא ביה אמר רב כהנא אנשים מבוהין וגימ' בבי י"ד ודור' - גמ' פ"ד קידושין תלמוד בבלי תוס' ע"י תוס' אב"ד אב"ד תלמוד בבלי

להודיע שעל לאו זה הוא לוקה: בעלה בעיר אין חוששין לה משום יחוד. (א) להלקות דמסתמי מצעל השמא אמי: שקולו דרגא. שאלו בעלה

ט"ז אה"ע סי' כב ס"ק ז

ונראה דלא קשה מירי על רש"י, דגם הוא לא נתבין שיהיה איסור בזה, והא דנקט להלקותו, לא למידק דאיסור יש, דודאי לא מצינו חילוק בין איסור למלקות, דבכל מקום שיש איסור יש מלקות חוץ מאשת איש כמ"ש בסעיף ב', ורש"י כאן בא לתקן שלא תימא דמיירי כאן מן האיסור על האשה מבעלה, דכן משמע לכאורה לשון אין חוששין דזה הלשון קאי על הב"ד, וע"ז קשה דהא בכל אדם אין אוסרים על היחוד, לכך פיר דכאן לא קאי רק על המלקות, לא על איסור על בעלה. אלא דקשה מ

לעז ושכן נראה מדברי הרמב"ם אצל הר"ן (ג. סוף ד"טו ראשון) כתב

בהן מימרא דבעלה בעיר כפירש"י וזהו נקטין לכתחילה חסוריה להתייחד אפילו בעלה בעיר כפירש"י והר"ן ודלא כמ"ש נש"ע (פ"ח) כלשון הרמב"ם דמשמע דאפילו לכתחלה שרי להתייחד כשבעלה בעיר ליתא:

ז. בד"ץ בעלה בעיר אבל הדבר יודע שלא יבוא עכשיו

אגרות משה אה"ע ח"ד סי' סה

ו. בד"ץ אשתו משמרתו ובמשיב הבייש סי' ח'

בשיע הוא כמפורש אשתו משמרתו הוא דוקא כשהיא נמצאת עמו ולא סגי במה שהיא בעיר, מדישנה בלשוננו שמצד הבעל איתא בסי' כ"ב בסעיף ח' אשה שבעלה בעיר אין חוששין להתייחד עמה, וגם מסיק טעם מפני שאימת בעלה עליה, ובאשתו איתא בסעיף ג' אם היתה אשתו עמו ח"ו מותר להתייחד, שעמו הא משמע יותר עמו ממש וגם מסיק הטעם מפני שאשתו משמרתו ולא שייך לשון שמירה אלא כשהיא נמצאת שם. וכן הוא בסעיף ה' לא תתייחד אשה אחת אפילו עם אנשים הרבה עד שתהיה אשתו של אחד מהן שם שג"כ משמע שהוא דוקא כשנמצאת שם ממש. ודברי תב"ש סקי"ח תמהוין דכתב על מה שאיתא בשיע אפילו

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כב ספק. אבל האיש מתייחד עם האנדרווגינוס ועם הטומטום: י"ב 'אשת איש שהיה בעלה בעיר *אינה חוששת לייחוד. מפני שאימת בעלה עליה. ואם היה זה גם כה כגון שגדלה עמו או שהיתה קרובתו לא יתייחד עמה ואע"פ שבעלה בעיר. וכן כל המתייחד עם אשה והיה הפתח פתוח לרשות הרבים אין חוששין משום ייחוד:

שולחן ערוך אה"ע סי' כב

ג. ד"כ"ל אשה שאסור להתייחד עמה אם היתה אשתו עמו הרי זה מותר להתייחד מפני שאשתו משמרתו אבל לא תתייחד ישראלית עם הגוי ואף על פי שאשתו עמו.

ז"א אין חוששין להתייחד עמה מפני שאימת בעלה עליה ואם היה זה גס כה כגון שגדלה עמו או שהיא קרובתו (ט"ו) או אם קינא לה בעלה עם זה לא יתייחד עמה אף על פי שבעלה בעיר.

ז"א אין חוששין להתייחד שם עם ערוה. נשמת אדם אה"ע סי' כב אות ט

וא"ל הגרש"ז אויערבאך שליט"א שלא מצאנו חילוק בחז"ל בין עיר קטנה וגדולה וממילא גם אם היא יודעת שבעלה נסע לקצה השני של עיר גדולה כגון לונדון או ניו יורק מותר. וכן בזמן הזה ¹¹¹ תל אביב רמת גן ופתח תקוה כולם נחשבים כעיר אחת מכיון שנמצאים כהמשך אחת ואפשר ללכת גם בשבת מאחת לשניה. עכ"ד.

ב"ח סי' כב אות ז

בית שמואל סי' כב ס"ק כב זיו"ד סימן רמ"ה [סק"ח]. וגי' למ"ס הכסף משנה, ד"מ"ד מותר כששמו עמו בעיר, ולפי הטעם שכתבתי בסעיף ו' לפי זה מהני כששמו עמו בעיר ולא חיישין משום גירוי, ולטעם זה אין חשש משום יחוד. מיהו קשה, הא מהרש"ם ח"ד סי' קמח

אם אשתו בעיר אם מותר להתייחד עמו כמו דלמריין דבעלה בעיר אין צרי הוכחה ומסכנה אין להקל מדלא נקט הש"ס גם כששמו בעיר. [א"ה גם י"ל לפי הטעם שזכרנו משום דאימת בעלה עלי' ל"ט זאת כתיב דאין אימת אשתו עליו כ"כ ולגבי ש"ך יותר דמירמת מני' שמה יראה ומאסר פליו].

אג"מ שם אות יח

ובעלה בעיר יש להחשיב במדינה זו שמצוי טובא מסניות אף דרך רחוקה כשאפשר לבא בחזרה עם מסניית באותו היום שהוא בד"ץ בעלה בעיר.

טור אה"ע סי' כב

חוששין משום יחוד: ג מי שאשתו עמו ח מותר להתייחד עם הנשים שאשתו משמרתו. אבל ישראלית לא תתייחד עם הגוי אף על פי שאשתו עמו שאין אשתו של גוי משמרתו לפי שאין לה בושת: ח אשה שבעלה בעיר אין חוששין להתייחד עמה מפני שאימת בעלה עליה ח. כתב הרמב"ם ז"ל ואם זה גס כה כגון שגדלה עמו או שהיא קרובתו לא יתייחד עמה אף על פי שבעלה בעיר: ט (ח) בית שפתחו

תשובות והנהגות ח"ה סי' שלא

ג. אשה שבעלה נמצא בעיר אין איסור להתייחד עימה מפני שאימת בעלה עליה, ובשם רבינו החזו"א מביאים מחד גיסא, שאפילו בעיר גדולה כמו לונדון או ניו יורק אין איסור יחוד כשבעלה בעיר, ומאידך גיסא מביאים בשמו, שבני ברק ורמת גן אינן כעיר אחת אף שחלוקות רק בכמה בתים, וצ"ל שכך הוי תקנת חכמים.

ד. דעת רבינו החזו"א שאפילו אם האשה בטוחה שבעלה לא יבוא עכשיו, שכן הוא עוסק במלאכתו באופן קבוע בשעות אלו או שאין האשה נמצאת בביתה ואין בעלה יודע היכן היא נמצאת, מ"מ קיים ההיתר של "בעלה בעיר", שכן טבע האשה שיש לה אימה וחשש כשבעלה בעיר ולא תזנה, אמנם ה"חכמת אדם" ועוד אחרונים חולקים, ולכן ראוי להחמיר א"כ הדלת אינה נעולה, ונראה שאפילו כשיש היתר "בעלה בעיר" צריכה האשה להודיע שבעלה בעיר כדי שידע שהוא שם בהיתר.